

Rosenfeld Jolán

Ez anyám egyik húga, Weisz Jolán. A legidősebb Weisz gyerek Adolf bácsi volt, utána jött az anyám (Rózsi), azután Károly, Lóra, Resi, Jolán és Bözsi. Jolán férjhez ment Rosenfeld Józsefhez, aki gépész volt, de az autózvezetéshez is értett. Kolozsváron laktak, nem voltak gyerekeik. Józsi bácsi kikerült Ukrajnába munkaszolgálatra, majdnem ötven éves volt, amikor elvitték. Onnan félholtan jött vissza, legmagasabb fokú inválidusként [rokkantként] került haza. Tudniillik a zsidókat egy időben

küldték az aknamezőkre is. Ő is egy ilyen csoportban volt, de nem középen volt, mert aki a közepén volt, abból cafatok maradtak. Ő oldalt volt, a fél része megbénult, kapott egy némaságot, a hallása is megsérült, és sánta lett, bottal járt. De visszakerült a véletlen folytán. Aztán meghalt 1950 körül, Kolozsváron van eltemetve, a zsidó temetőben vajon? Van egy imakönyvem, amit visszahozott a munkaszolgálatból. A felesége adta neki, amikor behívták, és azt írta az első lapra: 'Ha Istenhez fohászkodol, jusson az eszedbe: van egy asszony, akinek mindig te vagy az eszében. Emlékeim, sok szeretettel, Jolán. 1943. július 19.' A felesége, Jolán az egyetlen a testvérek közül, aki megmenekült. Nem tudnám pontosan megmondani, hogy hogy és mint, valahogy kiszöktették a kolozsvári gettóból, és elbújtatták. Ő Kolozsváron halt meg, 1993-94-ben.